

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยผู้วิจัยได้เสนอ ผลการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสะดวกในการ นำเสนอ และให้มีความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากร
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เป็นประชากร ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามระดับชั้นปี และสาขาวิชา

ระดับชั้นปี/สาขาวิชา	จำนวนที่ส่ง แบบสอบถาม	จำนวนที่ได้รับ แบบสอบถามคืน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1			
- จิตวิทยาการศึกษา	12	9	75.00
- ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน	23	21	91.30
- การบริหารการศึกษา	61	50	81.97
- การประถมศึกษา	-	-	-
- พลศึกษา	5	3	60.00
- การวัดผลและวิจัยการศึกษา	5	5	100.00
- เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	21	19	90.48
- วิทยาศาสตร์ศึกษา	4	4	100.00
- การปฐมวัยศึกษา	-	-	-
- สร้างเสริมสุขภาพ	4	4	100.00
รวม	135	115	85.19
ชั้นปีที่ 2			
- จิตวิทยาการศึกษา	27	23	85.19
- ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน	27	23	85.19
- การบริหารการศึกษา	64	49	76.56
- การประถมศึกษา	1	1	100.00
- พลศึกษา	6	4	66.67
- การวัดผลและวิจัยการศึกษา	12	12	100.00
- เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	23	15	65.22
- วิทยาศาสตร์ศึกษา	10	7	70.00
- การปฐมวัยศึกษา	2	2	100.00
- สร้างเสริมสุขภาพ	5	4	80.00
รวม	177	140	79.10
รวมทั้งหมด	312	255	81.73

จากตาราง 3 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ทั้งหมด 312 คน แต่จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 81.73 จำแนกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 135 คน จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 177 คน จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 79.10

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน
4. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์จำนวน 6 รูปแบบ จำแนกตามระดับชั้นปี ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

รูปแบบการเรียน	\bar{X}	S.D.	อันดับที่
แบบแข่งขัน (Competitive)	42.45	8.52	5
แบบร่วมมือ (Collaborative)	57.66	8.17	1
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance)	38.10	10.12	6
แบบมีส่วนร่วม (Participant)	56.81	9.02	2
แบบพึ่งพา (Dependent)	50.83	5.13	4
แบบอิสระ (Independent)	52.84	5.29	3

จากตาราง 4 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มีรูปแบบการเรียนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 57.66$, S.D. = 8.17) แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 56.81$, S.D. = 9.02) แบบอิสระ ($\bar{X} = 52.84$, S.D. = 5.29) แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 50.83$, S.D. = 5.13) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 42.45$, S.D. = 8.52) แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 38.10$, S.D. = 10.12) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

รูปแบบการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	อันดับที่
แบบแข่งขัน (Competitive)	39.06	6.20	5
แบบร่วมมือ (Collaborative)	59.51	6.97	1
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance)	35.02	8.75	6
แบบมีส่วนร่วม (Participant)	57.76	8.13	2
แบบพึ่งพา (Dependent)	49.04	5.57	4
แบบอิสระ (Independent)	52.81	5.52	3

จากตาราง 5 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มีรูปแบบการเรียนรู้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 59.51$, S.D. = 6.97) แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 57.76$, S.D. = 8.13) แบบอิสระ ($\bar{X} = 52.81$, S.D. = 5.52) แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 49.04$, S.D. = 5.57) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 39.06$, S.D. = 6.20) แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 35.02$, S.D. = 8.75) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวม

รูปแบบการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	อันดับที่
แบบแข่งขัน (Competitive)	40.59	7.52	5
แบบร่วมมือ (Collaborative)	58.68	7.58	1
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance)	36.41	9.50	6
แบบมีส่วนร่วม (Participant)	57.33	8.54	2
แบบพึ่งพา (Dependent)	49.85	5.44	4
แบบอิสระ (Independent)	52.83	5.41	3

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมมีรูปแบบการเรียนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 58.68$, S.D. = 7.58) แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 57.33$, S.D. = 8.54) แบบอิสระ ($\bar{X} = 52.83$, S.D. = 5.41) แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 49.85$, S.D. = 5.44) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 40.59$, S.D. = 7.52) แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 36.41$, S.D. = 9.50) ตามลำดับ

4.2 ค่าความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนจำนวน 6 รูปแบบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างรูปแบบการเรียนทั้ง 6 รูปแบบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รูปแบบการเรียน/เกรดเฉลี่ยสะสม	(X ₁)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(X ₆)	(Y)
แบบแข่งขัน (X ₁)	1	-.085	.200**	-.084	.236**	.074	-.129*
แบบร่วมมือ (X ₂)	-	1	-.407**	.520**	.028	.160*	.247**
แบบหลีกเลี่ยง (X ₃)	-	-	1	-.417**	.211*	-.171**	-.343**
แบบมีส่วนร่วม (X ₄)	-	-	-	1	.148*	.197**	.231**
แบบพึ่งพา (X ₅)	-	-	-	-	1	.009	-.022
แบบอิสระ (X ₆)	-	-	-	-	-	1	.053
เกรดเฉลี่ยสะสม (Y)	-	-	-	-	-	-	1

** P < .01

* P < .05

จากตาราง 7 แสดงถึงค่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ($r = .247$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม ($r = .231$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน ($r = -.129$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง ($r = -.343$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการเรียนแบบแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง ($r = .200$) และรูปแบบการเรียนแบบ

ฟังพา ($r = .236$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม ($r = .520$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ ($r = .160$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการเรียนแบบฟังพา ($r = .211$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการเรียนแบบฟังพา ($r = .148$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ ($r = .197$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง ($r = -.407$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม ($r = -.417$) และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ ($r = -.171$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 รูปแบบการเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามระดับชั้นปี

ชั้นปีที่	N	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)	S.D.
1	115	45.10	3.48	.24
2	140	54.90	3.54	.21
รวม	255	100	3.51	.23

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 45.10) มี ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = .24) และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 54.90) มี ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = .21)

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรูปแบบการเรียน (N = 255)

รูปแบบการเรียน	N	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ยของ GPA	S.D.
แบบแข่งขัน	11	4.31	3.55	.27
แบบร่วมมือ	111	43.53	3.56	.19
แบบหลีกเลี่ยง	17	6.67	3.18	.10
แบบมีส่วนร่วม	82	32.16	3.53	.22
แบบพึ่งพา	12	4.70	3.44	.18
แบบอิสระ	22	8.63	3.48	.26
รวม	255	100	3.46	.20

จากตาราง 9 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือร้อยละ 43.53 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.56$ และ S.D. = .19 รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมร้อยละ 32.16 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.53$ และ S.D. = .22 รูปแบบการเรียนแบบอิสระร้อยละ 8.63 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.48$ และ S.D. = .26 รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงร้อยละ 6.67 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.18$ และ S.D. = .10 รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพาร้อยละ 4.70 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.44$ และ S.D. = .18 และรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันร้อยละ 4.31 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.55$ และ S.D. = .27 ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	P
Between Groups	2.225	5	.445	10.307	.000
Within Groups	10.752	249	.043		
Total	12.977	254			

P < .05

จากตาราง 10 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

รูปแบบการเรียน	แบบแข่งขัน	แบบร่วมมือ	แบบหลีกเลี่ยง	แบบมีส่วนร่วม	แบบพึ่งพา	แบบอิสระ
แบบแข่งขัน	-	.003	.373*	.022	.117	.069
แบบร่วมมือ	-	-	.376*	.025	.120	.072
แบบหลีกเลี่ยง	-	-	-	.351*	.256	.305*
แบบมีส่วนร่วม	-	-	-	-	.095	.046
แบบพึ่งพา	-	-	-	-	-	.048
แบบอิสระ	-	-	-	-	-	-

P < .05

จากตาราง 11 แสดงว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีรูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน และรูปแบบการเรียนแบบหลักเลียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบหลักเลียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีรูปแบบการเรียนแบบหลักเลียง รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรูปแบบการเรียน (N = 115)

รูปแบบการเรียน	N	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ยของ GPA	S.D.
แบบแข่งขัน	7	6.09	3.43	.24
แบบร่วมมือ	43	37.39	3.52	.20
แบบหลักเลียง	11	9.56	3.21	.12
แบบมีส่วนร่วม	40	34.78	3.51	.24
แบบพึ่งพา	5	4.35	3.57	.17
แบบอิสระ	9	7.83	3.45	.34
รวม	115	100	3.45	.22

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือร้อยละ 37.39 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.52$ และ S.D. = .20 รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมร้อยละ 34.78 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.51$ และ S.D. = .24 รูปแบบการเรียนแบบหลักเลียงร้อยละ 9.56 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.21$ และ S.D. = .12 รูปแบบการเรียนแบบอิสระร้อยละ 7.83 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.45$ และ S.D. = .34 รูปแบบการเรียนแบบแข่งขันร้อยละ 6.09 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.43$ และ S.D. = .24 รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพาร้อยละ 4.35 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.57$ และ S.D. = .17 ตามลำดับ

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	P
Between Group	.992	5	.198	3.909	.003
Within Group	5.533	109	.051		
Total	6.525	114			

P < .05

จากตาราง 13 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

รูปแบบการเรียน	แบบแข่งขัน	แบบร่วมมือ	แบบหลีกเลี่ยง	แบบมีส่วนร่วม	แบบพึ่งพา	แบบอิสระ
แบบแข่งขัน	-	.090	.221	.083	.144	.017
แบบร่วมมือ	-	-	.311*	.007	.054	.074
แบบหลีกเลี่ยง	-	-	-	.304*	.365	.238
แบบมีส่วนร่วม	-	-	-	-	.061	.066
แบบพึ่งพา	-	-	-	-	-	.127
แบบอิสระ	-	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตาราง 14 แสดงว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 โดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง และรูปแบบการเรียนแบบ มีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรูปแบบการเรียน (N = 140)

รูปแบบการเรียน	N	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ยของ GPA	S.D.
แบบแข่งขัน	4	2.86	3.77	.16
แบบร่วมมือ	68	48.57	3.58	.18
แบบหลีกเลี่ยง	6	4.29	3.13	.05
แบบมีส่วนร่วม	42	30.00	3.55	.21
แบบพึ่งพา	7	5.00	3.34	.13
แบบอิสระ	13	9.28	3.51	.20
รวม	140	100	3.54	.21

จากตาราง 15 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่มี รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือร้อยละ 48.57 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.58$ และ S.D. = .18 รูปแบบ การเรียนแบบมีส่วนร่วมร้อยละ 30.00 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.55$ และ S.D. = .21 รูปแบบการ เรียนแบบอิสระร้อยละ 9.28 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.51$ และ S.D. = .20 รูปแบบการเรียนแบบ พึ่งพาร้อยละ 5.00 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.34$ และ S.D. = .13 รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง ร้อยละ 4.29 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.13$ และ S.D. = .05 รูปแบบการเรียนแบบแข่งขันร้อยละ 2.86 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม $\bar{X} = 3.77$ และ S.D. = .16 ตามลำดับ

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	P
Between Group	1.640	5	.328	9.544	.000
Within Group	4.604	134	.034		
Total	6.244	139			

P < .05

จากตาราง 16 จะพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ

รูปแบบการเรียน	แบบแข่งขัน	แบบร่วมมือ	แบบหลีกเลี่ยง	แบบมีส่วนร่วม	แบบพึ่งพา	แบบอิสระ
แบบแข่งขัน	-	.189	.643*	.221	.430*	.258
แบบร่วมมือ	-	-	.453*	.031	.241	.068
แบบหลีกเลี่ยง	-	-	-	.422*	.212	.358*
แบบมีส่วนร่วม	-	-	-	-	.210	.037
แบบพึ่งพา	-	-	-	-	-	.173
แบบอิสระ	-	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตาราง 17 แสดงว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 โดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน รูปแบบการเรียนแบบหลีกเลียง และรูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลียง รูปแบบการเรียนแบบมี ส่วนร่วม และรูปแบบการเรียนแบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05